



DRUŠTVO: SKUPINA RAZNOLIKIH LJUDI

Uvodnik

Katja Dorni

Pred kratkim je potekal XXVII. redni občni zbor društva in od takrat je tajniško mesto prevzela Liza Terčič. Priznati moram, da mi je bilo v ponos biti tajnica društva. Šest let pa ni veliko in gotovo je in bo še veliko kar bom društvu lahko nudila. Kajti bistvo ni biti na nekem položaju, bistvo je verjeti v vrednote, ki so nam jih naši predniki posredovali. Če te imaš, potem boš v društvu sodeloval še naprej, tako kot si prej. Verjetno še z večjim veseljem, ker nisi več pod »reflektorji« in ne bo poudarjena vsaka napaka.

Sledi na strani 3

SPLETNA VERZIJA

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F.B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

San Floriano del Collio, Ottobre – Dicembre 2016
Števerjan, Oktober - December 2016
Anno XLVIII Nr. 4
Leto XLVIII Št. 4



KAZALO

UVODNIK.....	1
PRAZNOVANJE – VREDNOTA, KI OBLIKUJE IN UTRJUJE DRUŽINO.....	4
90. OBLETNICA POSVETITVE CERKVE SV. FLORIJANA - 4. DEL -.....	5
MEŠANI PEVSKI ZBOR.....	6
1. NOVEMBER.....	7
DELOVANJE OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA.....	7
KAŠTANJADA.....	8
POKRAJINSKA ZAHVALNA NEDELJA V KOPRIVNEM.....	8
DRAMSKA DRUŽINA.....	9
M +	9
OPUS EMILA KOMELA SKLADATELJA IN PEDAGOGA.....	10
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO.....	11
BOŽIČNA KRIŽANKA.....	12
DECEMBRSKE NOVICE.....	14
ZELENI TEDEN.....	15
SVETI MIKLAVŽ JE OBISKAL ŠTEVERJAN.....	18
ZVEZDA.....	18
ŽUPNIJSKI ARHIVI SLOVENSКИH KRAJEV GORIŠKE IN TRŽAŠKE POKRAJINE: POGLED SKOZI STOLETJA NA NAŠE VASI IN KRAJE	18
XXVII. OBČNI ZBOR DRUŠTVA S. K. P. D. F. B. SEDEJ.....	21
PRAZNIČNO IN ZDRUŽENO MARTINOVANJE.....	21
V SPOMIN NA LOJZETA.....	22
RUSKI MINISTER SPAL V DOLENJEM KONCU.....	23
OGLAS - SVETI TRIJE KRALJI.....	26
SMRTI.....	28
ČESTITKE.....	28
DAROV.....	28
KUHARSKI RECEPTI.....	29
REŠITEV.....	30

Opreмили in uredili člani društva »**F. B. Sedej**«

Damjan Klanjšček (glavni urednik)

Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli **informacijo**, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

Martina Valentinčič
349 2401800
martina.valentincic@gmail.com

Elija Muzič
(blagajničar)
340 5258399
elija.muzic@gmail.com



[...] Društvo je sestavljeno iz raznolikih ljudi: eni imajo super ideje, eni radi pišejo, eni imajo dar govora, eni delajo v zatišju, eni so bolj praktične narave, eni pa samo gledajo kaj se dogaja. Potrebno pa se je zavedati, da so vsi ti ljudje pomembni, nihče ni boljši od drugega. Vsakomur je treba nuditi možnost dostopa do društva, do besede, do delovanja, do novih izzivov. In, da bo delovne sile dovolj povsod, v vsakem zamejskem kotičku, ima društvo neposredno vlogo, da ljudi usposablja in da mladi kvalitetno zrastejo. V današnjih časih, ko so le ti preobremenjeni z »zanimivejšimi« dejavnostmi, jih je treba pritegniti s posebnimi strategijami in se bolj potruditi, da v društvu potem kdo ostane.

Ni vedno pomembno koliko nekdo naredi, pomembno je, da se v društvu vedno kaj dogaja in da delo posameznika vedno spoštujemo, tudi najbolj skromno. Dejanje ali delo, ki se na prvi pogled zdi nerazumljivo, bo morda obrodilo dobre sadove.

Sedaj boste rekli: »To že vse vemo!« In vam tudi verjamem. A take stvari se hitro pozabijo.

V zadnjih letih, poleg vseh dejavnosti, je društvo posvetilo veliko časa popravilom doma. Da imamo dobro tehnično opremljeno dvorano in malo dvorano, v kateri se vsak dan kaj dogaja, je zasluga vseh, ki so pomagali in ki jim je obstoj društva pri srcu. Največjo zaslugo ima pa gospod župnik Marjan Markežič, brez katerega bi se popravila v domu nikoli ne začela. Zahvala naj gre tudi predsedniku, članom dramske družine, ter vsem ostalim fantom in dekletom, ki so svoj prosti čas »žrtvovali«, da smo vsi skupaj lahko ponosni na ta naš dom.

Dom, tako kot mu vsi rečemo, nam je zelo dragocen. Tega smo se, mislim vsi, zavedali, v obdobju, ko ni bilo mogoče opravljati dejavnosti v njem in si je morala vsaka posamezna skupina dobiti nov prostor za delovanje. Dom, ki je za mnoge od nas res drugi dom, ima sedaj novo obliko, lepšo. Sedaj, pa moramo poskrbeti, da bo ta dom uporaben vsaj za nadaljnjih 50 let. Zato je naša dolžnost in vaša, kot starši, nonoti, vaščani, opozoriti mlade na pomen, ki ga ima ta struktura. Pomagati jim moramo, da bo tudi zanje društvo postalo kot nekak drugi dom. Kajti društvo je veselje, je družba, je prijateljstvo, je šola za življenje in še marsikaj.

Katja Dorni



PRAZNOVANJE – VREDNOTA, KI OBLIKUJE IN UTRJUJE DRUŽINO

Človek ni samo bitje, ki dela in gmotno ustvarja (homo faber), kot ga sili današnja družba, tudi ne samo razumsko, turistično, porabniško bitje, temveč je predvsem OBREDNO BITJE; bitje, ki je sposobno praznovati in se veseliti življenja. Kjer je človek, tam je tudi praznovanje. Športna tekmovanja, podobno kot množično zbiranje v veleblagovnicah, so zunanji izraz podzvestnega hrepenenja po praznovanju. Če ne praznuje tako, da bi se njegovo praznovanje stikalo s presežnim, božjim, potem se navadno približuje praznovanju antičnega Rima, ki se je v svojem propadanju zadovoljeval s "kruhom in igrami".

Krščanstvo je prav mojstrsko, po navdihu Svetega Duha, oblikovalo cerkveno leto od adventa, do praznika Kristusa Kralja vesoljstva. Družinska praznovanja bi morala doseči svoj višek z obhajanjem nedelje, kot nas vabi nadškof Karlo, da bi postali ne samo nedeljski kristjani, ampak bi svojo krščansko pozitivno energijo oddajali vsak trenutek dneva in leta.

Za družinska praznovanja ni potrebna razkošnost in potrata, temveč predvsem naklonjenost in dobrohotnost do slavljenca (ob krstu, prvem sv. obhajilu, birmi, raznih obletnicah, godovih ...), uporaba prirojenega ali pridobljenega smisla za lepoto, ustvarjalnost, igra, veselje in humor.

Kristjani se ob praznovanju godov, rojstnih dni, okroglih obletnic, jubilejev spomnimo tudi Tistega, ki omogoča, da smo ta dan dočakali s svojimi najbližjimi. Mnogi imajo lepo navado, da se na ta dan (godovni, rojstni, jubilejni) v cerkvi zahvalijo za blagoslov in spremljanje slavljenca na življenjski poti. Drugi to storijo ob višjih jubilejih, starši z otroki predvsem ob srebrnem, zlatem in drugih zakonskih jubilejih.

Družinsko praznovanje je pravi blagoslov za slavljenca in vse njegove, če je pristno in dobrohotno. Prav je, da ne pozabimo na stare in bolne, saj tudi ti hrepenijo po praznovanju. Dovolj je že majhna pozornost in jim podarimo veliko veselje! Morda bomo celo iznajdljivo pozorni do tistih v naši bližini, ki takšnih praznovanj ne morejo ali ne znajo pripraviti in jim bomo izkazali naklonjenost. Ljubezen (karitas) je iznajdljiva tudi glede praznovanj.

Praznovanje je vrednota, ki ne samo bogati, ampak je tudi pogoj za srečno družinsko življenje.

Izkoristimo tudi v tem božičnem času vsako, tudi najmanjšo priložnost, da pripravimo večkratni praznik drugim in s tem tudi sebi!

Vesel, blagoslovljen, iznajdljiv in bogat božični čas!

Župnik Marjan



90. OBLETNICA POSVETITVE CERKVE SV. FLORIJANA

- 4. DEL -

V župnijski cerkvi sv. Florijana visijo na stenah podobe križevega pota; gre za oleografije po enem izmed številnih križevih potov Luigija Morgarija, postavljen je bil v 90. letih. Prejšnjega je kupil g. Sedej že leta 1925, tudi ta ni bil izvirno delo, temveč le oleografski posnetek.

Cerkev ima tudi več svetih posod, in sicer: 2 keliha s patenama (na enem je napis: »Št. Ožbalčani Števerjancem, v četrtem letu svetovne vojske, v dar in čast Vsemogočnemu, 4. V. 1918«), 2 ciborija, 2 monštranci (ena je visoka 62,5 cm, druga pa 54,5 cm), 1 relikvijar in 1 kustodijo.

Na koru stojijo od leta 1929 orgle, ki sta jih postavila orglarja Rudolf Jurman in Josip Valiček iz Gorice. 25. aprila 1929 sta s kuraatom, g. Cirilom Sedejem, podpisala pogodbo, na podlagi katere morajo imeti orgle sledeče značilnosti: 7 registrov stremi zvezami, štiri zbiralnice ter klaviaturo z obsegom od velikega C do G 4'. Po pogodbi naj bi bile orgle postavljene do praznika sv. Mohorja, ceno (17.000 lir) pa je bilo treba poravnati v treh obrokih: na začetku dela, ob postavitvi ter ob kolavdaciji, ki jo je 8. novembra izvedel goriški skladatelj in kromberški kurat Vinko Vodopivec.

Sedanji zvonik je kvadratnega tlorisa in meri 4,50 m za 4,50 m, visok pa je okoli 35 m. Venčni zidci ga delijo v štiri neenake predele; pritličje je obdelano v temnosivem kamnu, prvo nadstropje se odpira navzvez z dvema pokončnima, polkrožno zaključenima oknom, v drugem nadstropju je samo eno okno, zvonica pa ima na vse štiri strani odprtino v obliki bifore. Konica je bila večkrat prenovljena, večja dela na zvoniku pa so bila opravljena leta 2012, ko je bila nanj spet postavljena tudi ura. Župnijski arhivi vsebujejo tudi zanimivo zgodovino treh števerjanskih zvonov; v januarju leta 1918 kurat Jarec namreč sporoča ordinariatu, da se nahajajo v Krminu, v nekdanji tovarni žvepla blizu železniške postaje, to je nekaj tednov kasneje potrdil tudi krminski dekanjski urad. V mesecu marcu je baronica Tacco ukrenila, da so bili zvonovi pripeljani domov na stroške vojaške oblasti. Novi zvonovi pa so bili uliti in nato posvečeni leta 1926. Veliki zvon ima glas Cis, težak je 1242,5 kg, visok 130 cm, premer 24 cm; ima tri okrasne vence, pod zgornjim je šest reliefov s podobami svetnikov, pod srednjim pa so trije medaljoni z napisi: Soli Deo honor et gloria, Exaudi Domine vocem populi tui in A fulgure et tempestate libera nos Domine. Srednji zvon ima glas Dis, mali pa F; oba so med vojno (1940 – 1944) odpeljali, vrnila so ju na državne stroške leta 1948, ko sta bila tudi ponovno ulita v livarni G.B. de Poli v Vidmu; posvetil ju je nadškof Margotti 6. maja 1948.

Viri: M. Breclj, *Števerjan, župnija in cerkev sv. Florijana*, izdala Župnija sv. Florijana in Marije Pomočnice ter S.K.P.D. »F. B. Sedej«, 1996.

- konec -



MEŠANI PEVSKI ZBOR

Mešani pevski zbor je začel pevsko sezono meseca septembra s precejšnjimi novostmi. Po sedmih letih je namreč dirigentka Aleksandra Pertot zapustila vodstvo zbora, nov dirigent pa je mladi goriški skladatelj, glasbenik in zborovodja Patrick Quaggiato. Vaje potekajo v novi prenovljeni pevski sobi v zgornjih prostorih Sedejevega doma.

Zbor je s petjem oblikoval praznik Vseh svetih, pri sv. maši in na pokopališču ter na spominski slovesnosti pri spomeniku na trgu v Števerjanu in pri spomeniku na Jazbinah. V nedeljo, 13. novembra, pa je s petjem obogatil praznično mašo za zahvalno nedeljo.

Prvi nastop je bila tudi letos tradicionalna revija goriških zborov Ceciljanka, ki jo že 58 let prireja Zveza slovenske katoliške prosvete in je potekala v soboto, 19., ter v nedeljo, 20. novembra, v Kulturnem centru Lojze Bratuž v Gorici. Letošnja izvedba je bila posvečena duhovniku in pesniku Simonu Gregorčiču – Goriškemu slavčku ob 110. obletnici smrti. V prvem delu, v soboto, je nastopilo osem zborov, med temi tudi gostje iz Nove Gorice, Ukev in Štarancana; v nedeljo pa je nastopilo deset zborov. Ob tej priložnosti je bila tudi podeljena 1. nagrada »Mirko Špacapan«, ki jo društvo Onlus Ljubezen za vedno dodeljuje posameznikom, ustanovam in organizacijam goriškega prostora za umetniške dosežke na glasbenem področju. Prvi nagrajenec je glasbenik, skladatelj, zborovodja in pedagog Hilarij Lavrenčič. Števerjanski zbor je nastopil v nedeljo. Uvodoma je zapel Adamičevo Večerna pesem, nato pa dve priredbi ljudskih pesmi: Kumarjevo priredbo pesmi Tehtanje duš, kjer je solistični del zapel Matej Pintar; pesem opisuje pot umrle duše v onostranstvu, kjer sreča najprej dva hudiča, nato pa pride pred sodni stol, kjer jo Marija odreši. Nastop je zbor zaključil z živahno ljudsko iz Gornjih Petrovec Šürka je Tisa, v priredbi Mojce Prus.



1. NOVEMBER

Prvega novembra praznuje Cerkev Dan vseh svetih, drugega novembra pa se spominjamo vseh vernih duš. V naši družbi, pa je prvi november zaznamovan kot dan spomina na mrtve. Ta dan običajno obeležimo s poklonom cvetja, sveč in vencev; te položimo rajnim na pokopališča in spomenike. Tudi v Števerjanu smo to storili. Najprej smo se rajnih spomnili pri sveti maši, kjer se maševal domači župnik Marjan Markežič. Ob končanem obredu, pa smo se zaustavili pred cerkvijo, na placu pred spomenikom, kjer smo se spomnili na žrtve prve svetovne vojne. Spomin smo obeležili s pesmijo in poezijo. Za glasbeno točko je poskrbel zbor društva F. B. Sedej za poezijo pa društvo Briški grič. V imenu občinske uprave pa se je na žrtve spomnila županja Franca Padovan. Dan spomina na mrtve se je nato nadaljeval na domačem pokopališču, kjer se je lahko vsak pri sebi spomnil na domače rajne. Tudi na Jazbinah smo se spomnili na žrtve pred spomenikom.

Pomembno je da se na rajne spomninajmo, saj so mnogi za nas darovali življenje.

Liza Terčič

DELOVANJE OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Otroški pevski zbor je začel novo pevsko sezono v mesecu oktobru. Zbor deluje v dveh sestavih (v vsakem je približno 18 otrok) in redno vadi vsako nedeljo pred mašo.

Z veseljem smo sprejeli povabilo Turističnega informacijskega centra Brda in skupaj z večjimi pevci sodelovali na prvem večeru prednovoletnega dogajanja v okviru *Veselega decembra v Brdih*, v petek 2. decembra gradu Dobrovo. V Viteški dvorani Gradu Dobrovo smo prisluhnili programu, ki so ga pripravili nastopajoči: otroci iz vrtca Dobrovo, Godalni orkester Brda, otroški pevski zbor iz Števerjana ter Mladinski orkester Pihalnega orkestra Brda. Na grajskem dvorišču pa je po nagovoru našega župana g. Franca Mužiča sledil prižig prezničnih luči, simbol sreče in veselja. Tudi na tem prizorišču je naš zbor zapel dve pesmi.

Na praznični tržnici pa smo se razveselili prazničnih dobrot lokalnih ponudnikov, se razgledali nad prazničnimi darili za obdarovanje naših najdražjih ter se ob zvokih božičnih zimzelenih pesmi pogreli z božičnim čajem, kuhanim vinom in odličnimi palačinkami.

V ponedeljek, 5.decembra, je bilo v naši župnijski dvorani živo in evforično, saj smo vsi nestrpnost čakali prihod sv. Miklavža. Publiki sta se oba zborčka predstavila s programom, ki sta ga nato izvajala tudi na reviji Mala Cecilijanka, v četrtek 8.decembra, v Kulturnem centru Lojzeta Bratuža Gorici.

Najmljaši pevci so zapeli Bitenčevi pesmici *Ringa, ringa raja* ter *Luna na vozičku*. Prepričljiv nastop so sklenili s simpatično živalsko verzijo pesmice *Če si srečen* v priredbi Čarovnika Grege.

Večji pevci pa so svoj nastop začeli z Vodopivčevo *Bratovščina Sinjega galeba*, nato nadaljevali s Kumarjevo *Ti si fuč* ter zaključili s Kranjčanjevo *Zemlja pleše*.

Martina Hlede



KAŠTANJADA

1. november je dan Vseh Svetih. Kot je običajno na ta dan se pokloni vence na spomenike padlim in kasneje se gre na grobove dragih da se jih počasti. Tako je bilo tudi v Števerjanu.

A ta ni edina navada ki je v naši vasi na ta dan, imamo še eno: Kaštanjada. Ta je praznik, ki ga organizira Mladinski krožek društva Sedej že več let. Ni nobenega posebnega cilja za ta večer, če ne da se vaščani, starejši in mlajši, iz Števerjana in sosednjih vasi zberejo v lepem prijateljskem duhu. Za polepšat večer je bila na programu *Briškolada* oziroma turnir briškole. Letos se je vpisalo kar 18 parov! Ah ja, večer se je odvijal v dvorani Sedejevega doma, tako da je cela dvorana "tukla karte". Zelo me je razveselilo ko sem videl da pari so bili vseh starosti: mladi proti bolj iskušenim, legende v igranju kart proti "šmrk'riji". Res je bilo živo. Skozi cel večer so spremljali narodno zabavna glasba, kapljica kakovostnega briškega vina in kot samo ime večera pove, slasten kostanj. Na polovoci turnirja je bil majhen premor, ker je bila na vrsti rižota s sveže nabranimi gobami, ki nam jih je poskrbel prijatelj Roman. Vsi prisotni so pohvalili kuharje. Hitro za tem, se je nadaljeval turnir. Počasi počasi miz kjer se je igralo karte je bilo vedno majn. Ostali so samo štirje pari, ki so igrali za tretje/četrto in za prvo/drugo mesto. Ko končno na vsaki tekmi je en par dosegel tri "šenje" smo imeli zmagovalce in jih lahko tako nagradili. Ko vsi prisotni so šli veselo domov, smo organizatorji še pospravili dvorano in spili "ta predzadnji glaž" za nazdravit na vspešen večer. Navsezadnje smo ožja 'klapa' šli še na pokopališče zapet par pesmi v čast pokojnim člano društva, sorodnikom in prijateljem. Ta je že stara navada, ki jo z veseljem peljemo naprej.

Hvala vsem, ki ste sodelovali in ste prišli na obisk. Čakamo vas naslednje leto!

POKRAJINSKA ZAHVALNA NEDELJA V KOPRIVNEM

20. novembra 2016 se je v Koprivnem, v cerkvi Svetega Marijinega Imena, odvijala goriška pokrajinska zahvalna nedelja. Organizator praznika je bila, kot že 66 let, pokrajinski odsek zveze Coldiretti za Gorico. Praznik so letos pripravili kmetje in prebivalci občin Morar, Koprivno, Moš in Šlovrenc.

Sveta maša se je začela ob 10.30, daroval jo je mons. Paolo Bonetti, ki je državni cerkveni svetovalac za zvezo Coldiretti. Med liturgijo, ki jo je s prelepo pesmijo spremljal mladinski zbor iz Koprivnega, je mons. Bonetti poudaril pomembnost mladih generacij v kmetijskem razvoju in seveda vlogo družine kot centra sodobne družbe.

Pred darovanjem so predstavniki vsake sekcije pokrajinskega območja prinesli k oltarju simbolične darove – kmečke dobrrote, ki so bile tam blagoslovljene. Med temi je bila tudi števerjanska sekcija, za katero je družina Simona Komjanca pripravila prelep koš.

Ob koncu liturgije smo se, po blagoslovu traktorjev in drugih kmetijskih strojev, pomaknili v bližnje prostore farne cerkve. Tu smo ob uri kosila našli lepo pripravljene mize, na katerih so nas pogostili z dobro pašto "amatriciana" (v spomin na potres v srednji Italiji) in nenazadnje tudi z odličnim divjim prašičem s polento. Družabnost so spremljali govori predsednika Coldiretti iz Gorice, direktorja zveze in seveda županov bližnjih krajev.

Kosilo smo morali Števerjanci še prehitro, okoli 15. ure, zapustiti zaradi zadnjih odrskih vaj za Cecilijanko 2016.

Muzic Fabijan



DRAMSKA DRUŽINA

Tehnična ekipa dramske družine je že drugo leto zapored poskrbela za tehnično plat revije pevskih zborov Ceciljanka, ki je bila letos 58. po vrsti. Naši tehniki so še enkrat dokazali svoje spretnosti in izvrstno oblikovali podobo revije s svetlobnimi slikami, projekcijo in primernim ozvočenjem napovedovalcev in govornikov.

Za bodoče tehnike mladinske dramske skupine M+ pa se je začel tečaj usposabljanja. Pod mentorstvom Janeza Terpina, tehničnega vodje Dramske družine in Vasje Križmančiča, tonskega tehnika deželnega sedeža RAI za Veneto in našega občasnega dragocenega sodelavca, bodo tečajniki usvojili poglobljeno teoretsko in praktično znanje oblikovanja gledališke svetlobe za kulturne dogodke in gledališke predstave, spoznali bodo temelje pravilnega postavljanja ozvočenja v različnih prostorih in za različne potrebe ter dali primerno pozornost ohranjanja estetike zvoka z najnovejšo digitalno tehnologijo.

Mladi igralci skupine M+ pa so začeli z bralnimi vajami besedila nove igre. Več o mladinski skupini M+ lahko preberete v dotičnem članku.

Medtem ko sta tehnična ekipa in skupina M+ v polni aktivnosti, je za števerjanske igralce Dramske družine prišel čas krajšega premora.

Z Aululario smo se septembra prijavi na 29. Čufarjeve dneve, vendar nam uvrstitev v finalni izbor tokrat ni uspela. Selektor festivala je po ogledu 27. predstav izjavil, da vsaka v svoji zvrsti prinaša svežino, nekatere igralsko in druge režijsko. Pritegnile pa so ga tiste predstave, v katerih se je oboje zlilo v celoto, se pravi, da so selektorjevo pozornost pritegnile tiste predstave, ki so si drznile celostno stopiti korak dlje od usidrane rutine in si režijsko in igralsko drzniti več. Zaradi tega je bilo na letošnjem festivalu ljubiteljskih gledališč sprejetih šest predstav, ki so najlepše zrcalile kompromis med kakovostnim komercialnim in umetniško inovativnim vidikom predstav in so izstopale iz vidika govornega in neverbalnega igralskega izraza. Morebitni nastop našega igralskega ansambla na festivalu ljubiteljskih gledališč naj bi bil poslednji, žal pa se je sezona nebrzdanih balkanskih plesov, sviračic in vonja po čebuli predčasno zaključila.

A vendar kot sem omenila, bo premor do novega odrskega izziva krajši, saj že preučujemo nov tekst in naši igralci nestrpnost čakajo povratek na števerjanski oder.

M +

Dramska Družina F. B. Sedej se je letos odločila, da se bo podala v novo izkušnjo z mladinsko skupino M+. Mladinska dramska skupina je nastala zaradi velikega povpraševanja mladih, ki se želijo preizkusiti na področju gledališča in gledališke igre. Veliko mladih pa se ne zanima le za umetniško plat nastajanja gledališke predstave, pač pa tudi za tehnično plat le-te, ki poteka predvsem v zaodruju.

Mladi iz Števerjana in tudi iz sosednjih vasi in mest se redno srečujejo na vajah vsak ponedeljek in četrtek popoldne. Na bralnih vajah z režiserko Patrizio Jurinčič preučujejo nov tekst. Mlada Borštnikova nagrajenka je na podlagi Stokerjevega romana Drakula napisala dramsko delo, ki ga bodo naši mladi igralci uprizorili.

Pod mentorstvom Jana Leopolijskega smo priredili jezikovni tečaj za mlade gledališčnike, da bi razvili svoje sposobnosti komunikacije, gojili lepo govorico, trenirali govorni aparat in se naučili osnov glasoslovja. Pridobljeno znanje pa že izkoriščajo ob prebiranju besedila na bralnih vajah s Patrizio in občasno tudi z Janom, ki prisostvuje kot lektor in svetovalec za govor.



Za mlade bodoče tehnike pa smo priredili tečaj usposabljanja tehnikov za gledališke in kulturne dogodke. Pod mentorstvom Janeza Terpina, tehničnega vodje Dramske družine S.K.P.D. F.B.Sedej in Vasje Križmančiča, tonskega tehnika na deželnem sedežu RAI v Venetu, bodo tečajniki osvojili poglobljeno teoretsko in praktično znanje oblikovanja gledališke svetlobe za kulturne dogodke in gledališke predstave.

V soboto 17. decembra bo potekalo drugo srečanje tečaja in bo posvečeno zvoku in zvočni opremi. Tečaj poteka v prostorih Sedejevega doma v Števerjanu in je dostopno vsem, ki so zainteresirani. Več informacij je na voljo na Facebook strani M+ Dramske Družine F. B. Sedej ali na poštne naslovu ms.dramske.druzine@sedej.org.

Sara Soban

OPUS EMILA KOMELA SKLADATELJA IN PEDAGOGA

Skrb za zapuščino domačih ustvarjalcev je eno izmed glavnih vodil delovanja Združenja cerkvenih pevskih zborov – Gorica (ZCPZ). Ob razpisu Službe za rojake v tujini in manjšinske jezike, pravzaprav Glavne direkcije za kulturo, šport in solidarnost Avtonomne Dežele Furlanije Julijske Krajine, se je tako odbor ZCPZ-ja leta 2013 odločil, da prijavi projekt posvečen Emilu Komelu, in sicer njegovemu opusu, skladateljskemu in pedagoškemu delu.

Zaključek predhodno izvedene vzorčne raziskave je bil namreč **alarmanten: velik del Komelovih rokopisov leži še nekatalogiziranih in neizdanih** v različnih krajih (korih, župniščih, privatnih bivališčih) širšega goriškega prostora, številni neprimerno shranjeni, še nenatisnjeni originali pa že **razpadajo**. Bil je torej skrajni čas, da se kdo, več kot 60 let po skladateljevi smrti, loti **sistematičnega zbiranja in pregledovanja pozabljenega materiala, strokovne analize vseh njegovih del ter notografacije in tiska njegovih najbolj zanimivih skladb**.

Emil Komel, rojen leta 1875 v Gorici, skladatelj, pedagog in izvrsten organist je bil nadvse **priljubljen in pomemben** za razvoj prostora, v katerem je deloval. Kot je sam povedal v intervjuju v Soči 19. 2. 1955, mu je bila glavna skrb pri delu, *"[...] da prodre čut in veselje za glasbo med vse ljudstvo in posebno med mladino."* V uvodu njegovega učbenika **Harmonija**, ki ga je fašistična oblast prepovedala, je zapisal, da je **glasba "dragoceno vzgojno sredstvo. Mladina si v njej vedri duha in splemeniti srce. [...] Zato sem skrbel za pevska društva po deželi in mestu."** nadaljuje v intervjuju. *"Zanje sem prirejal ustrezne skladbe, da so jih zbori zmogli in da so petje vzljubili. Pevca je treba prijeti s prave plati in ga vzgojiti. Dosti zborov je šlo več kot pol stoletja skozi moje roke, pa tudi orglavcev in glasbenih šolnikov."* Bil je **vzornik** mlajše generacije ustvarjalcev, ki so pri njem vedno našli dober nasvet in podporo, pomen njegovega dela pa dokazujejo tudi **številne objave** v časopisih, študijah in revijah tedanjega časa.

Strokovno delo projekta ureja mag. **Ivan Florjanc**, profesor na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani. **Vodja projekta za ZCPZ je Albert Devetak**, ki dnevno sledi poteku. Projekt je trenutno v zaključni fazi obdelovanja materiala, njegove digitalizacije in katalogiziranja. V teku so priprave za **publikacijo štirih zbirk Komelovih partitur**. Z zaključno produkcijo v sodelovanju z zbori ZCPZ pa se je projekt **zaključil 22. oktobra 2016**. V stolni cerkvi v Gorici je potekal koncert v spomin na



skladatelja in pedagoga Emila Komela; na tem večeru so bile predstavljene tudi nove zbirke Komelovih del.

Projekt **Opus Emila Komela skladatelja in pedagoga** spada v širše zasnovano, dolgoletno strategijo ZCPZ, ki pod naslovom *Prikrite harmonije* združuje projekte posvečene skladateljem z Goriškega, katerih delo in življenje še niso celovito raziskali. Avtonomna dežela Furlanija Julijska Krajina je tako že odobrila finančno pomoč tudi **projektu posvečenemu Mirku Fileju**, leta 1912 v Medani rojenemu duhovniku in glasbeniku, ki je umrl leta 1962 v Gorici.

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO...

MEDVEDEK

IGRAČE

KAPA

LOK

AVTO

VIOLINA

ŽOGA

ESKIM

VETERNICA

AVION

DARILA

ANANAS

ROKAVICE

IGLU

LOKOMOTIVA

AVTOBUS

1.razred



BOŽIČNA KRIŽANKA

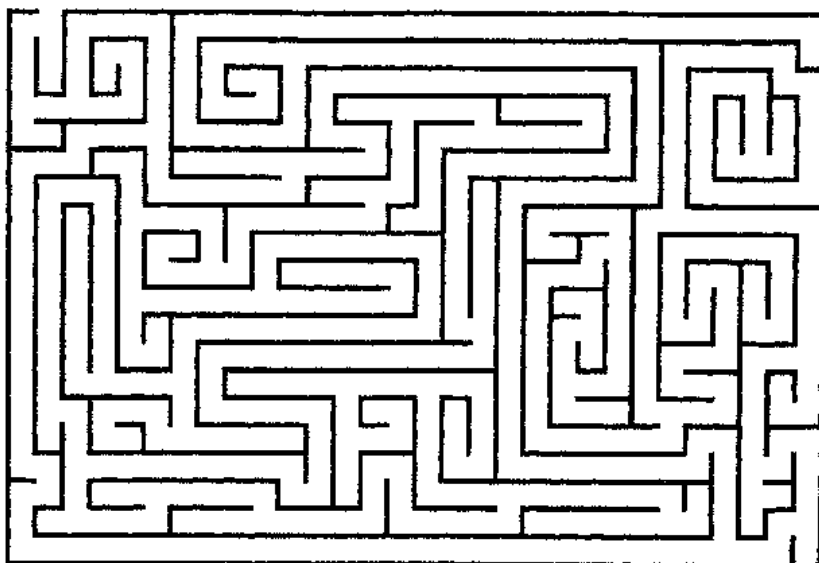
1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

1. 25.decembra praznujemo....
2. Kdo je Jezusova mama?
3. Kaj postavljajo radi otroci?
4. Kaj se je prikazalo na nebu?
5. Kdo je prinesel Jezusu darila?
6. Jezusovo rojstno mesto.

2.razred

MIKLAVŽEV LABIRINT

Miklavžev angelček je zaspal. Pomagaj mu, da čimprej pride do Miklavža.





***Po branju slovenske ljudske pravljice Tri botre lisičice, smo še sami napisali
zgodbico Trije botri jelenčki***

Nekoč je živel jelenček, ki je živel v Brajdi. Nekega dne se je odločil, da bo šel obiskat svojega prijatelja, ki je živel na sredi Loga. Vzel je avto in se odpeljal. Prišel je in vstopil. Rekel je: "Kako lepo veliko hišo imaš!" "Hvala, pridi, greva nekaj skuhat!" Vzel je slamo, travo, vse kar je imel. Potem sta nekaj popila in jelenček, ki je prišel na obisk, je rekel: "Greva obiskat botra jelenčka na koncu Loga. Jelenček se je lepo oblekel in šel v garažo. "Dobro, greva!" je rekel. Prišla sta in pozvonila. Jelenček je rekel naj vstopita. Prišla sta noter in rekla: "Kako lepe slike imaš!" Skuhali so večerjo, nekaj popili in šli domov.

Veronika

Nekega dne je jelen imel rojstni dan. Jelen ni imel prijateljev. Je videl še enega jelena in ga je vprašal če lahko postaneta prijatelja. Jelen je rekel, da ja. Potem sta videla še enega jelena in so vsi skupaj priredili zabavo.

Miha

Nekoč so se trije jelenčki zbrali v gozdu. Prvi jelenček je rekel: "Tekmujmo! Tecimo do jase!" "Ja!" sta rekla drugi in tretji. Potem so začeli tekat. Tekali so dokler niso lovci ustrelili tretjega jelenčka. Od takrat dalje niso nikoli več tekmovali.

Erik

Nekoč so bili trije jeleni, ki so živeli skupaj. Nekega dne so povabili zajca, gosko, tigra in medveda. Tiger je videl zajca in ga je pojedel. Jelen je poklical lovca, da bi tekel za tigrom. Ostali so začeli spet piti in jesti.

Iacopo

Nekoč so živeli v gozdu trije jelenčki. Radi so jedli travo. Jelenčki so igrali nogomet. Prvi je zaklical "Gol!" Tisti, ki je dal gol, je imel rojstni dan. Potem so pojedli torto. Za darilo stra mu dva jelenčka kupila žogo, dva avtomobila in medvedka. Nato so se pripravili na nočno zabavo. Oblekli so si pižamo in so šli spat.

Martin

Nekoč so živeli ob skali trije jeleni. Jeleni so pili vodo in so jedli travo. Jeleni so se igrali in so plesali. Vedno so se igrali skupaj.

Lea

3. razred



DECEMBRSKE NOVICE

Andrejev sejem in vrtiljaki

Na vrtiljake sem šla z mojim bratom in s starši. Bila sem na hobotnici, Crazy bobu, gusarski ladji, vlakcu strahov in na avtotrku. Lovila sem labode. Najlepše je bilo drsanje na ledu.

Anja

V soboto, 3. decembra, so odprli vrtiljake, zaprli so jih 11. decembra. Moji najljubši vrtiljaki so gusarska ladja, gugalnica in hobotnica. Najstrašnejši vrtiljaki so bili vlakec strahov in hiša strahov. Lovila sem labode in sem zmagala plišasto igračo, moj brat je streljal s puško in je zmagal meč. Na vrtiljaki sem se zelo zabavala. Je bilo zelo lepo!

Alice

V četrtek, po nastopu na Mali Cecilijanki, smo šli na vrtiljake. Najprej sem šla streljat in sem zmagala trobilo, plišastega psa in tигра. Ko sem šla loviti žabe, sem zmagala Pufa. To je plišasto seme. Nisem šla loviti račk, ampak ker poznamo gospo, nam je dala brezplačno plišasto mucko. Potem sem šla plezat na Jungel in v hišo ogledal. Po dveh urah sem prišla ven iz nje. Nato sem šla na avtotrk in trčila sem ob vse avtomobilčke. Bilo je super! Potem sem šla skakat na trampolin, tam sem skakala, se vrtela in se smejala. Mama me je slikala. Nato smo šli v restavracijo in za tem domov, ker je bilo vedno bolj mraz. Naslednje leto bi rada šla na Amor express, na Matheron, v hišo strahov in na gusarsko ladjo. Letos sem šla gledat film. Bilo je hkrati strašljivo in zelo zanimivo, ker smo bili v podmornici, ki se je premikala. Letošnji sveti Andrej je bil najbolj zanimiv. Upam, da bo tako tudi naslednje leto.

Vanessa

Na sejmu svetega Andreja je kuhal moj oče Damjan s prijatelji. Ti so Roman, Martin, Mihael in Monika. V bližini vrtiljakov so kuhali polno dobrih stvari, a najbolj dobri so bili špeclji. Ko smo jih šli obiskat, sem jih jedel.

Franc

Tudi letos so bili v Gorici vrtiljaki. Začeli so se 3. decembra. Vrtiljaki so bili The king, Matrix, avtotrk, Area 51, Hiša ogledal, gusarska ladja, Tornado, hiša strahov, leteče kletke in streljanje pločevink. Bilo je lepo, dokler jih niso 11. decembra zaprli.

Nikolaj

Najlepši vrtiljak je Area 51. Šel sem na simulator. Potem sem šel brcat žogo v luknje in sem zmagal zapestnik Interjeve ekipe. Nazadnje sem še lovil žabe in sem zmagal mini Flipper.

Nicholas

Na sejmu svetega Andreja so v Gorico prišle stojnice in vrtiljaki. Bilo je zelo zabavno in veliko ljudi. Vrtiljake so odprli 3. decembra in so jih zaprli 11. decembra. Zelo mi je žal, da jih ni več! Jaz sem šla na gusarsko ladjo, avtotrk in na Crazy bob, tam sem skoraj umrla od strahu!

Alyssa



Obiskal me je sv. Miklavž

Vsi poznate svetega Miklavža, a ne? Zelo je star. Ste opazili njegovo dolgo brado, kajne? Tudi vi ste mu doma pripravili pismo in pogostitev?

Tudi meni je prinesel veliko daril. Ko sem se zbudila, sem šla pogledat ven in sem dobila vse polno daril. Bila sem zelo vesela.

Clarissa

Obiskal me je sveti Miklavž. Prišel je v torek, 6. decembra. Zbudil sem se zgodaj, ker sem hotel odviti darila. Moji sestri je prinesel stroj, ki barva nohte. Meni je prinesel terensko vozilo in policijski avto. Ta ima gumb in ko ga pritisnem, začne tuliti sirena. Mojemu očetu je prinesel časopis, v njem lahko prebere, kaj se je zgodilo po svetu. Pri teti mi je pustil gasilski kamion. Ko bom zagledal požar, ga bom napolnil z vodo in pogasil ogenj. To, kar mi je prinesel letos mi je bilo zelo všeč. Naslednje leto bo še boljše od letošnjega, ker mi bo prinesel še več stvari.

Loris

Obiskal nas je sveti Miklavž in nam je prinesel darila. Tistim, ki se niso obnašali lepo, ni prinesel nič. Meni je prinesel kapo, šal, karte Pokemon, granatno jabolko, čokolado, otroški časopis, paneton in še pisemce. Zaželela sem si, da bi bili vsi veseli in ta želja se mi je uresničila.

Eva

4. razred

~ ~ ~ ~ ~

ZELENI TEDEN

V ponedeljek, 21. novembra, smo šli na zeleni teden v Rakov Škocjan.

Moj najljubši dan je bil četrtek. Tistega dne smo zjutraj ob devetih peljali kanuje k jezeru. Potem je druga skupina šla do velikega naravnega mosta, v Tkalco jamo in se nato vrnila v dom pomalicat. Po malici sta se skupini zamenjali. Mi smo se peljali s kanujem, prva skupina pa je šla na veliki naravni most in v Tkalco jamo. Jaz sem sedel zadaj, bil sem voznik. Z jezera smo se vrnili nekoliko mokri. Pojedli smo kosilo in smo se šli spuščat dvajset metrov nad vrtačo. Ko sem bil jaz na vrsti sem se malo bal. Ko sem stopil na leseno ploščo in pogledal navzdol, sem se prestrašil. Privezali so me na vrv in spustil sem se s hitrostjo 35 km/h. Bilo je lepo in zato sem se spustil še dvakrat. Proti večeru smo šli vsi fantje v gozd prižgat ogenj, punce so šle peč buhteljne. Ob sedmih smo se posedli okrog ognja in na žerjavici smo spekli hrenovke. Ob koncu je še vsaka soba zapela po eno pesem. Zeleni teden je bila lepa izkušnja in rad bi jo ponovil.

Gregor

Sebastjan, Gregor in jaz smo zelo nestrpno čakali, da bomo šli v Rakov Škocjan.

Ko smo prišli tja, smo nesli kovčke v sobe. Mi smo bili v sobi Ščuka. Ko smo spravili vse obleke v omare, smo se šli igrat nogomet. Po nogometu smo jedli kosilo. Imeli smo juho, kar mi ni



bilo prav nič všeč. Ko smo pojedli, smo šli na sprehod in ob povratku v dom, smo spet igrali nogomet. Potem smo šli v jamo in tam smo se igrali na igro netopirček in metuljček. Ko smo se vrnili, smo večerjali in nato smo šli v sobo, kjer smo pisali miselni vzorec. Pozno zvečer smo šli na nočni pohod.

Erik

V torek smo se zbudili ob 6.45 in postlali postelje. Ob 7.30 smo telovadili 15 minut. Ob 8. uri smo zajtrkovali in potem smo se odpravili na Cerknjsko jezero, kjer so nam povedali legendo. Nato smo si ogledali Karlovice. Popoldne smo šli v gozd nastaviti kamero, zato da bi posneli kakšnega medveda. Potem smo gradili lesena zatočišča. Jaz sem bila v skupini z Nastjo, Barbaro, Ester in Saro. Zvečer smo imeli slepo pot. Nastja in jaz sva zakričali, ko sva potipali plišasto igračo, ker sva mislili, da je medved. Zaspali smo ob 22.uri.

Edith

V četrtek zjutraj se je prva skupina spuščala s kanujem po reki. Medtem je šla druga skupina na krajši sprehod. Kasneje smo malicali in nato smo zamenjali skupine. Ob 12.30 smo bili v domu. Popoldne je 10 punc peklo buhteljne, ostali pa so šli k žični drči. Ko smo pripravili testo smo šli do ostalih. Ko sem bila na vrsti za spust, me je bilo malo strah. Ob 17.30 smo bili v domu.

V petek druga skupina je šla iskat telekamero in prva skupina je imela orientacijski tek. Kasneje smo si ogledali posnetke. Potem smo imeli malico in smo si zamenjali skupine. Po kosilu smo se odpeljali domov z avtobusom.

Julija

V ponedeljek smo šli v Rakov Škocjan. Spali smo v domu Rak in naša soba se je imenovala Sinica. Bila je v prvem nadstropju. Popoldan smo obiskali Zelške jame. V jami smo se igrali eno igro, kjer se je en učenec oglašal kot netopir, drugi pa kot komar. Isti dan smo videli še vrtačo in brezo.

V petek smo šli v brunarico gledat posnetke medveda. Z gledanjem posnetkov smo zaključili, ko je bil čas za kosilo. Kosilo je bilo dobro in ob 13.50 je prišel naš avtobus, s katerim smo se odpravili domov.

Nastja

V petek zjutraj se je prva skupina zbrala pred domom. Druga skupina je šla gledat posnetke o živalih. Nas, prvo skupino, je gospod razdelil v šest skupin in mi smo bili šesta skupina. Ko smo začeli orientacijski tek, smo takoj zgrešili. Gospod nas je ustavil, pokazal nam je kako moramo gledati na kompas. Ko smo končali z orientacijskim tekom, smo se zamenjali z drugo skupino. Ogledali smo si tudi, kako smo kričali med igro slepa pot. Pred kosilom je prišel gospod in nam je povedal, na katero mesto smo se uvrstili. Medvedki so bili prvi in prav ta je bila moja skupina. Bila sem zelo vesela, ker sem se pri orientacijskem teku uvrstila na 1.mesto. Ko smo odhajali, so nas voditelji v avtobusu pohvalili. Na zelenem tednu je bilo zelo lepo, zato bi se ponovno vrnila.

Barbara



Moj najljubši dan na zelenem tednu je bil četrtek, ker smo šli na žično drčo in ker smo imeli tisti dan dobro kosilo. Tisto noč sem skoraj padel iz postelje. Nismo spali dobro, ker je bilo zelo toplo. Vsak večer smo morali napisati en miselni vzorec. V ponedeljek smo hodili 11 kilometrov po visoki travi. Kadar smo se vrnili nazaj, smo bili zelo utrujeni in se nismo utegnili niti malo odpočiti. Potem smo jedli kosilo, a ni bilo dobro, ker smo jedli samo fižolovo juho. Torek je bil zelo lep, ker smo postavljali lesena zavetišča. V skupini z mano so bili Gregor, Erik, Julija in Noemi. Mi smo bili drugi. Po kosilu smo šli do Cerkniškega jezera. Je bila zelo dolga pot, saj smo hodili 13 kilometrov. Na zelenem tednu je bilo zelo lepo!

Sebastian

5. razred



SVETI MIKLAVŽ JE OBISKAL ŠTEVERJAN

Sv. Miklavž, kakor pri nas navadno imenujemo svetega Nikolaja, je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov. S posebnim veseljem ga pričakujejo otroci, ko na večer pred svojim godom hodi okrog in jim prinaša darove - pridne nagrajuje, poredne pa prepusti kaznim svojih spremljevalcev, parkeljnov. Tako je prišel tudi v Števerjan. Na večer pred svojim godom so mu otroci, s pomočjo režiserk Ilarije Bergnach, Nikol Dorni in Lize Terčič, pripravili res enkratno predstavo. V njej so igrali Nicholas Ferligoi, Barbara in Vanessa Humar, Alice Maraž, Alyssa Mega, Nikol Dorni in Ilarija Bergnach. Pred igrico so se dobro izkazali tudi otroški pevski zbor F. B. Sedej in mali otroški zbor F. B. Sedej.

Predstava je nosila naslov *Čudeži se še dogajajo*. Dramsko besedilo je nastalo izpod peresa Franca Juvana. Mlade režiserke in koreografinja Monika Zajšek so pripravile pridne otroke, ki so skupaj vadili na soboto zjutraj. V igrici so se izkazali pridni angelčki in neolikan fantek, ki pa je po nočnem obisku angelčkov razumel, da je v življenju potrebno biti pridni, olikani, pošteni in marljivi.

Stefania Beretta

ZVEZDA

V četrtek, 8. decembra, nam je prišlo sporočilo predsednika Mladinskega krožka, da se dobimo ob 15. uri in da bomo postavljali zvezdo. Najprej smo jo izvlekli iz kleti in jo sestavili na tleh, nato smo jo speli z vijaki in s varnostnimi vijaki. Postavili smo tudi električno napeljavo za luči. Poskusili smo, če vse luči delujejo: nekatere se niso prižgale, a na srečo so samo pregorele žarnice, ki smo jih zamenjali. Ko smo to opravili, smo zaklenili župnišče in šli domov. Naslednji dan je Matija, predsednik MK-ja, poslal sporočilo, da bomo v soboto, 10. decembra, dvignili zvezdo. Zaradi tehničnih težav smo jo postavili šele v nedeljo pred mašo ob 9. uri. Tokrat se je vse dobro izteklo in sedaj naša zvezda že sije.

Bernard Terpin

ŽUPNIJSKI ARHIVI SLOVENSКИH KRAJEV GORIŠKE IN TRŽAŠKE POKRAJINE: POGLED SKOZI STOLETJA NA NAŠE VASI IN KRAJE

Župnijski arhivi slovenskih župnij predstavljajo nedvomno enega izmed najzanimivejših virov za proučevanje zgodovine Slovencev v Italiji. V njih najdemo pričevanja, ki od 17. stoletja do današnjih dni neprestano dokumentirajo življenje ljudi na področju, ki ga zgodovinsko naseljuje slovenska narodna skupnost v Furlaniji Julijski Krajini. Dokumenti kot so krstne knjige, nekrologi, statusi animarum ipd. pričajo o socialnem in tudi narodnem razvoju vaških in župnijskih skupnosti,



pripovedujejo nam o demografski rasti slovenskih vasi, o razvoju slovenskega zapisovanja imen ter večkrat skrivajo vrsto drugih podatkov, ki so izjemno zanimivi za razumevanje zgodovine naših vasi.

Namen projekta, ki ga je izvedla Zveza slovenske katoliške prosvete, je digitalizacija knjig (krstnih knjig, status animarum, nekrologov, v domeni tudi drugih registrov, knjig in dokumentov), ki v trenutku preslikave so imeli najmanj 70 let (seveda, lahko vzamemo v poštev tudi samo še starejše knjige).

Pregledali smo arhive župnij Goriške in Tržaške nadškofije, kjer je zgodovinsko prisotna slovenska manjšina. Digitalizirani material, vključno s priložnostnim katalogom, smo shranili na DVD.

Eno kopijo kataloga (ali več) je ZSKP izročila Nadškofiji, eno vsaki sodelujoči župniji (samo tisti del, ki se tiče nje), tri kopije (še HD in back up) pa bodo shranjene v arhivu Zveze slovenske katoliške prosvete in bodo namenjene študijam ter raziskavam. Posameznik, ki bo hotel raziskovati ta digitalizirani material, bo moral izpolniti posebno prijavnico (ime, priimek itd.), na kateri bo moral tudi izjaviti namen raziskave.

Delo so začeli z najstarejšimi registri in ga nadaljevali po kronološkem zaporedju v mejah razpoložljivosti finančnih sredstev. Projekt je vključeval tudi pregled digitaliziranega materiala, seveda v mejah razpoložljivih sredstev; najzanimivejše podatke so, objavili v publikaciji, tiskani v lastnem tisku. To knjižico lahko najdete tudi v cerkvi v Števerjanu ob vhodnih vratih. Delo so zaključili z javno predstavitvijo rezultatov, ki je potekala v torek, 25. oktobra v mali dvorani Kulturnega centra L. Bratuž v Gorici.

Raziskava je zaobjela naslednje župnije: Števerjan, Pevma, Podgora, Štandrež, Sovodnje ob Soči, Rupa, Gabrje, Doberdob, Jamlje, Zgonik, Šempolaj, Nabrežin in Mavhinje.

V prvi fazi dela sta strokovni vodja projekta, prof. Peter Černic in koordinator projekta g. Albert Devetak obiskala posamezne župnike, da bi jim lahko predstavila projekt. Kasneje v drugi fazi pa je potakala digitalizacija, ki so jo izpeljali: Vanja Bastiani, Stefania Beretta, Jurij Klanjšček, Elija Marušič in Sanja Vogrič. Vse je potekalo v skladu s pravili o privacy in po načinu v domeni z Nadškofijo.

Po digitalizaciji, je prevzel delo zgodovinar prof. Vojko Pavlin in pregledal vse knjige in jih raziskal.



Mladinski krožek
društva "F. B. Sedej"
organizira natečaj

MOJE JASLICE

Mladinski krožek bo obiskal vaše domove 27. decembra v jutranjih urah (po 10. uri).
Nagrajevanje bo potekalo 6. januarja 2017 po maši.



Če vas tistega dne ne bo doma, lahko pošljete sliko vaših jaslí skupaj z otroki na ta naslov:
anatercic96@gmail.com.



XXVII. OBČNI ZBOR DRUŠTVA S. K. P. D. F. B. SEDEJ

V sredo, 2. novembra 2016 je potekal XXVIII. občni zbor društva Sedej. V prenovljeni mali dvorani, ki jo imamo sedaj na razpolago, so društvo, in vse njene včlanjene skupine, predstavile delovanje, ki ga je imelo v teh zadnjih dveh letih.

Po uvodnem pozdravu, je tajnica društva, Katja Dorni, poročala o glavnih dogodkih, ki so se zvrstili v teh letih.

Sledila so nato poročila včlanjenih skupin, začenši z otroškim zborom, nato je sledilo poročilo mešanega pevskega zbora, dramske družine, mladinskega krožka ter Števerjanskega vestnika. Vsi so podrobno orisali delovanje, vse koncerte in nastope, ki so imeli, ter programe, ki so izpolnili. Po bogatem opisu, kateremu smo bili priča, je sledilo še blagajniško poročilo, ter na koncu še moje, predsedniško poročilo. Zaustavil sem se predvsem pri opravljenih delih prenove našega Sedejevega doma in pri težavah, ki smo jih premosili v času, ko tega nismo imeli na razpolago. Na koncu pa je sledila še zahvala vsem ustanovam, ki so nam stale ob strani v tem obdobju.

Na vrsti so bili še pozdravi gostov, ki so se udeležili našega občnega zbora. Za občino Števerjan je pozdravila županja Franca Padovan, v imenu Zveze slovenske katoliške prosvete pospredsednik Miloš Čotar, v imenu Sveta slovenskih organizacij odbornik Marko Černic, ob prisotnosti tudi deželnega predsednika Walterja Bandlja, ter nato še predstavniki sorodnih društev Marko Brajnik v imenu PD Štandrež, Mihael Corsi v imenu ŠZ Olympija in Elija Muzič v imenu Vlnoteke Števerjanski griči.

Sledilo je še poročilo nadzornega odbora, ki ga je podal Simon Komjanc ter razrešnica. Takoj zatem je bila predstavljena nova lista, ki je bila tudi soglasno sprejeta s strani prisotnih. Nov Odbor torej sestavljajo: Stefania Beretta, Aljoša in Katja Dorni, Daniel in Filip Hlede, Damjan Klanjšček, Evgen Komjanc, Jasmin Kovic, Gabrijel Lango, Gianni Mania, Elija in Fabijan Muzic, Igor Škorjanc, Liza Terčič, in Martina Valentinčič. Nadzorni odbor pa sestavljajo: Rinaldo Dorni, Simon Komjanc in Branko Terčič.

Ob koncu večera pa smo še nazdravili opravljenemu delu in novemu začetku.

Filip Hlede

PRAZNIČNO IN ZDRUŽENO MARTINOVANJE

Trenutkov, ko se Števerjanci zberemo na različnih prireditvah, slovesnostih ali verskih praznikih, je veliko. Malokrat pa na teh prireditvah sodelujemo vsi, celotna vaška skupnost. Iz leta v leto opažam, da sta mi prireditvi Likof in skupno martinovanje prav posebej pri srcu, saj za njuno organizacijo poskrbita obe števerjanski kulturni društvi, lovska družina, vinarji in posamezniki. Zanimivo je, da pri pripravljanju in dogovarjanju o samem poteku prireditev ni večjega kreganja ali peripetij, kar je hvalevredno in spodbudno, saj to potrjuje, da je sodelovanje možno, celo nujno in tudi plodno.



V tem duhu je občina Števerjan, v sodelovanju dveh društev, lovske družine, vinarjev in posameznikov, 9. novembra organizirala tradicionalno martinovanje, praznik vseh nas, ki se je odvijal v dvorani baronice Tacco v Dvoru. Za mize in stole sta poskrbeli kulturni društvi Sedej in Briški Grič, golaž in polento sta pripravili lovska družina Števerjan in Jazbine, sladice so podarile neutrudne Števerjanke, kostanj pa je pripravil neomajni Danilo. Vinariji so nas počastili s steklenicami vina, tombolo pa je organiziral mladinski krožek društva Sedej v sodelovanju z občino Števerjan. Vzdušje je bilo praznično in veselo, nikoli ni zmanjkalo šale ali kake stare pripovedi. Zadovoljni smo na koncu vse pospravili ter si voščili, da bi takih družabnosti bilo v bližnji prihodnosti vedno več.

Izidor

V SPOMIN NA LOJZETA

Ponovno se leto poslavlja, jesen se preveša v zimo. V mestih in na podeželju se vžigajo božične lučke, otroci nabirajo mah za jaslice, v mestnem parku prodajajo smrečice. S seboj prinašajo omamni vonj po smoli, po gozdu, po burji, vonj po svežini, mrazu, vonj po zimi. V zraku se čuti tiho pričakovanje novorojenega. V vseh nas se vzbujajo spomini na otroštvo, na jaslice, na skrivnost svete noči. Sveta noč, tako blažena v svoji skrivnostni lepoti, tako lepa, da je nič ne kali, niti smrt ne. Pravijo, da samo dobrim ljudem je dano, da v tej noči zapustijo zemljo in se preselijo v večno domovino. Kdor umre v sveti noči, gre v nebesa, so modrovali v starih časih. Tebi, stric Lojze, je bilo dano, da si se preselil v večnost prav na sveti večer. Kako čudno, pred mnogimi leti je prav na sveti večer in ob isti uri, uri tvojega slovesa, privekal na svet tvoj nečak Paolo. Zdravje ti je začelo pešati že spomladi, a se nisi vdal, vztrajal si do konca. Nemirni dnevi so bili za teboj, dnevi polni trpljenja in upanja. Obiski, ki so se vrstili, so dokazovali, da so te imeli ljudje radi. Na božično vigilijo popoldan pa se si čudežno umiril. Spal si, občasno težko dihal. Pozno popoldan si se prebudil, čudno pogledal in rekel: Danes bom umrl. Prav danes. Tisto jutro in zgodaj popoldne, ko je bilo najhuje in si z grozo zrl v vse nas, sem ti pela božične pesmi in čudno, pomirilo te je. Zaspal si. Pri tebi sva bila tudi tisti zadnji tvoj večer s sinom Aljošo. Božični večer v bolnišnici v beli sobi trpljenja. Skoraj lepo mi je bilo, ker sem lahko tešila bolečine tvojih sotrpinov v sobi. Tiho, čisto tiho si nekaj pred enajsto spustil tvoj zadnji dih. Še nekaj časa smo ostali s tabo, nato odšli v mrzlo noč. Ko smo se poslavljali s sestrično in možem, so se v vseh cerkvah mesta in okolice oglasili božični zvonovi. Naznanjali so novo upanje, novo življenje. Voščili smo si odeti v nepopisno toplino svete noči. Tudi dan tvojega pogreba je bil nekaj posebnega. Dolina je bila ovita v sivo meglo, ki se je dvigala skoraj do vrha števerjanskega griča, vrh pa je žarel v soncu. Pod njim so kot otoki iz megle štrleli vrhovi gričev, v daljavi cerkve s svojimi zvoniki, zdelo se je, da se rojevajo iz sivega jezera.

Lojze Tinta je bil poseben briški človek. Trmast, pogumen in trden kot skala, pravi garač. Ljubil je domačo zemljo kot morda jo malokdo še ljubi, zvest ji je ostal do smrti. Svoj vinograd in brajdo je vedno obdeloval na star način, kosil je s koso, strojev ni poznal. Pri škropljenju in trgatvi so mu pomagali drugi vinogradniki. Pri delu v vinogradu so mu radi vsa leta pomagali tudi bližnji sorodniki. V njegovi gmajni so zorele češnje, hruške, jabolka in slive. Spomladi, ko so se drevesa odela v bela oblačila, je bila gmajna cvetni gaj. Skromno je živel v svoji skromni briški hiši, ki bi



potrebovala več kot kakšno popravilo, a udobnost ni bila njegova želja, pravzaprav celo sovražil jo je... Na obisk so hodile srne in ptice vseh vrst, katere je rad krmil. Njegovo življenje je bilo dom, gmajna, vinograd, cerkev, vas. V mladosti in srednjih letih je bil kaminionist. S kamionom je prevažal blago po celi stari Jugoslaviji vse do Makedonije, Albanije, Grčije in po Italiji. V družini je bilo šest otrok, pet deklic in on. Ena sestra je umrla čisto majhna, sestra Jerica pa 33 letna v prometni nesreči. Kot 15-letnega dečka so ga partizani pobrali in peljali v gozdove. Po bitki v okolici Matajurja je družina mislila, da je umrl tudi on. Sestre in mama so ga šle iskat čez vsa Brda peš. Iskali so ga celo pod kupom mrtvih trupel v kapelici na nekem briškem pokopališču. Ni ga bilo tam. Ranjen, lačen, zamrznjen se je bil skrtil za obzidje kapelice v drugi vasi. Noge je imel zavite v stare umazane cunje, prsti so bili polni ozeblin, tresel se je. Bili so to hudi časi, vojna je vedno kruto zlo v katerem trpijo le navadni ljudje, ne pa voditelji. Tudi Nemci so ga hoteli ustreliti, bil je že pri zidu. Naša mama je takrat tekla k baronici Tacco, ki je imela poznanstva med Nemci in ta je takoj ukrepala, rešili so ga prav zadnji trenutek. Lojze je z veseljem pripovedoval o svojih vojnih dogodivščinah kot vsi ljudje, ki so vojno utrpeli na lastni koži.

Doma pri Kuomčevih, tako so jim pravili, ni bilo televizije, bilo pa je veliko knjig in slovenskih časopisov. Lojze je redno prebiral vse novice do zadnjih dnevov svojega življenja in redno poslušal slovenski radio. Seznanjen je bil o sodobnih dogajanjih doma in po svetu.

Ponovno bodo zazvonili božični zvonovi tudi v števerjanski cerkvi. Tvoja hiša bo samevala kot sameva že leto dni, ne bo več v njej božičnega drevčka, ne jaslic. Ne bomo se v njej dobivali vsi sorodniki za božič kot nam je bila tradicija. Tudi ptičke in srne tja ne zahajajo več. Burja bo še vedno tulila skozi špranje starega doma in pela tisto staro pesem o otroštvu, o ljubezni, o mladosti in o časih, ki jih ni več.

Počivaj v miru, stric, naj ti bo lahka domača zemlja.

Ponovno bi se radi zahvalili vsem dobrim sosedom, ki so mu radi priskočili napomoč ob potrebi. Hvala zlasti Mirki, Jerici, Ivanu, Anici, družini Mužič. Vsem želimo blagoslovljene praznike.

Lidija Jarc

RUSKI MINISTER SPAL V DOLENJEM KONCU

Prigode in nezgode romantičnih kmečkih duš naše polpretekle zgodovine

V tokratnem zapisu o naših sovaščanih, ki jih vse te vrstice nikakor ne morejo opisati v pravi luči, dasiravno je namen s spominom nanje ohraniti tudi njihovo dostojanstvo, se bomo spustili v Dolenji konec, kjer je in je bilo dogodkov in prilik vrednih omemb veliko, ne samo zaradi humorja, ki ga sprožijo ob njihovem poslušanju ali branju, pač pa tudi zaradi človečnosti, ki odkriva take in drugačne socialne slike: pa začnimo.

Stanko Mihi (Žniderčič), ki se ga Števerjanci spominjamo tudi zaradi velikega gledališkega talenta, ki ga je izkazoval npr. v Jurčičevem Desetem bratu ali v Finžgarjevi Razvalini življenja (njegovi mlajši rodovi so po njem podedovali talente, s katerimi navdušujejo vse bolj imenitne publike) po srcu ni bil kmet. Po sili razmer se je namreč moral preživljati s sadovi domače zemlje,



svoje proste ure pa je rad preživiljal ob branju, skratka v pisani besedi je širil svoje že poglobljeno znanje o najrazličnejših vsebinah. No, Stanko Mihi je nekoč najbrž v pod Valeriščem, tam nasproti Kresovnika, peljal na svojem traktorju Fiat 215, ki se ga imenuje tudi Piccola z zapreženo svojo burelco. Za njim pa je privozil Mirko Mužina s svojim Fiatom 640 in ga s tako lahkoto prehitel, kot bi spil kozarec vode. Nič kaj omembe vreden dogodek bi rekli, a v ušesih nekaterih vaščanov se še danes oglaša Stankov komentar, ki je to izkušnjo s svojim umirjenim in modrim tonom ocenil takole: "me je prehiitu, kaaaar seeem miiiiiienju maaarču." Če vas zanima, je Stankova Piccola še v službi, ponazoritev vžiga njenega motorja pa interpretativnem navdihu njegove najstarejše vnukinije zveni nekako takole: **AAAUUAAAUUAAAUAAUAUAUAU-TRTTNN tr tr tr tr t tnn.** Ker pa smo z besedo že pri traktorjih in sicer pri tistih oranžnih, modrih, rdečih, sivih in belih strojih, ki so že od otroških let vizualni elementi našega vsakdana, naj se ob tej priložnosti poklonimo najlepšemu traktorskemu brnenju vseh časov (po ocenah strokovnih izvedencev našega uredništva), ki vsaj 4 desetletja dopolnjuje zvočno kuliso poletnih in jesenskih števerjanskih juter ter večerov, in sicer nezameljivega športnega brnenja Mužinovega Fiata 640. Temu traktorju so že zdavnaj iz nam neznanih razlogov najbrž zamenjali zadnji originalni del izpuščne cevi z enakovrednim delom neke Alfe Romeo. Kdor v Gorenjem ali Dolenjem koncu ne pozna glasu Mužinovega traktorja naj dvigne roko! Za nameček pa še ponazoritev Mirkotove športne vožnje: na primer na Sovenci je že od daleč slišat traktor, ki se vrača z vinograda v Slatniku in zmanjša hitrost ter nato pospeši vsakič do centimetra enako, kot bi bil na dirkališču: v višini Fattorejevega kmečkenga turizma namreč Mirko spusti plin in je zato slišati mehko polzenje motorja: **rrrrrrrrrrrrrrRRRRR.** Ko je traktor na križišču pred Koršičevo gostilno skoraj že zaključil lok ovinka, izvede Mirko dvojni pritisk na plin s potisnjeno sklopko (tipična vožnja iz 70.let prejšnjega stoletja, ko avtomobili niso še imeli sinhronizatorjev) in njegov Fiat 640 zarenči kot lev **TRRN TRRN.** V nižji prestavi, ki jo izdaja sivoplavi dim iz izpuščne cevi pa se začenja zvočna ekstaza z mehanskim uvodom v magistralnost štiritaktnega dizelskega motorja: **TRRRRRRRRR.**

Ker pa nas je tok pisanja zanesel k temu nezamenljivemu kmečkemu orodju in smo bili malo prej z besedo v Dolenjem koncu in sicer na Valerišču pri Mihevih, naj se spomnimo dogodka, ko je Pepe Štangi (Jožef Rožič) z motokoltivatorjem podrł zid domače kleti, ker mu je najbrž spodrsnila noga na sklopki in ga je zaneslo med opeke in kamne. Gotovo pa za to ni bila kriva hitrost vožnje.

Ravno pri njem in njegovi ženi Zorki je več let, v 70. in do prve polovice 80. let prejšnjega stoletja na seniku spal Ruski minister, ki je bil za delavca malo pri Riccardotu Komjancu, več pri Klemenčevi družini (Humar). Bil je možakar srednjih let, širokih ramen, zdelanih rok, z visokim čelom, pravilnimi proporcijami obraza, vidnimi gubami in nosil je klobuk postrani. Poleti se ga je večkrat videlo v spodnji majici brez rokavov, katere je ena naramnica vedno visela pod pazduho. Odkod je bil in kje je danes pokopan, tega nismo uspeli izvedeti. Pisal pa se je Ivan Jakončič in je imel sestro, ki je živela v Ločniku. Ivan ali Giovanin kot ga je klical Hijacint Jussa, ki je z ženo takrat v najemu stanoval na Valerišču prav nasproti Pepeta, se ga spominja kot blagega človeka, spoštljivega in neusiljivega moža, ki ni nikdar rekel žale besede in je bil tako ponižen in sploh diskreten, da je dvakrat na leto, ko so ga za Božič ali Veliko noč povabili na kosilo, jedel pred hišnim pragom, ker si v hišo ni upal stopiti. Spal je kot rečeno na seniku pri Pepetu in Zorki ali ko je pritisnila zima na seniku vis-à-vis pri Almi Kreševac, vdovi Korečič. Imel je le rdeče kolo. Neko noč sta mu ga smuknila takrat mulca Joško Palerju (Terpin) in Armando Vogrič ter mu ga naredila a pois ali ga celo pobarvala v rožnato barvo z belimi pikami. Zakaj pa se ga je prijelo ime Ruski minister? To je najbrž bilo zaradi nenavadne in ravno tako izvirne izjave, ki jo je podajal z resnim tonom: "Rusija samo čaka, de migne pèro!" Zvečer so navadno v mazatu pri Zorki gledali tv dnevnik na prvem kanalu RAI in baje je Ruski minister čakal na novico iz takrat modernega



TELEFUNKEN-A, ki bi zadevala sovjetsko zunanjo politiko. Možakar je, kot se za take dedce spodobi, imel zdrav apetit, ki mu ga je narekovalo tudi nelahko življenje: Hijacintova žena Anna nam je zaupala, da mu je skozi okno podala lonec, da je iz njega postrgal še malo žuča ali pa posesal mozeg iz kosti, ko je bila žolca skuhana. Za obed pa je Ruski minister Almi naročal velel, naj naredi "njoki in bleki, de bojo mieli šoštanci"! Alma pa je še dolga leta po njegovem odhodu prala posodo na roke in je nekoč rekla, da ji je sin Joško obljubil, da ji bo kupil "lavaškodilje". Če ga je učakala, tega nam ni dano vedeti.

O Ivanu-Ruskem ministru, ki mu je nekoč Alma na senik nesla kavo, ker ni mogel z njega in so ga bolnega peljali v bolnico, ter se je potem moral nastaniti pri sestri v Ločniku, odkoder je celo dvakrat pribežal na Valerišče, vemo, da je preminil je najbrž po letu 1983. Spomin nanj in na druge naše romantične kmečke duše pa že blede. Zato pa se, dragi bralci, v božičnem času spomnimo nanje, da mlajšim rodovom iz prve roke podarimo pesniški pogled na čase in ljudi, ki jih ni več.

Za konec pa še poziv: ko smo o Ruskem ministru hoteli kaj več izvedet, smo pri Hijacintu Jussi našli ne samo kar nekaj podatkov o njem, pač pa tudi nekaj njegovih fotografij. Tako kot Hijacint, imajo v Števerjanu še drugi gotovo več fotografij naših ljudi ali enostavno svojih domačih. Da bi o teh naredili fotografsko razstavo, bi bilo premalo. Bolj bi se po našem mnenju obrestovalo, če bi na primer društvo Sedej na svoji spletni strani ustvarilo povezavo na arhiv fotografij, v katerem bi bila zapisana ne samo anagrafska imena, pač pa tudi nadimena, hišna imena in sploh vsi podatki, ki bi bili lahko zanimivi za zanamce. Na tak način bi se vse to gradivo lahko vedno dopolnjevalo, vsi bi vanj s klikom lahko z doma (tudi v tujini) pogledali in se spomnili skupnih znancev, številne digitalizirane fotografije pa bi našle trajen in dosegljiv medijski prostor.

Nov Kozanj

Uredništvo Števerjanskega Vestnika, odbor Slovenskega Katoliškega Prosvetnega Društva Frančišek Borgija Sedej ter vse včlanjenke skupine Vam voščijo, dragi bralci in podporniki, blagoslovljene in ljubezni polne božične praznike.

Gospa županja Franca Padovan in vsi občinski sodelavci voščijo vsem Števerjankam in Števerjancem mirne in vesele božične praznike.



OGLAS - SVETI TRIJE KRALJI

Koledniki, Sveti Trije Kralji, vas obveščamo, da bomo koledovanje pričeli na dan Svetih Treh Kraljev, 6. januarja 2017, ob 9.00 uri. Ob 11.15 se bomo udeležili svete maše v Števerjanu in po končanem obredu nadaljevali koledovanje.

6. januarja bosta obe skupini koledovali samo po števerjanskih domovih.

Zamislili smo si, da bomo Števerjance, ki živijo izven števerjanske občine, obiskali 5. januarja, prav tako tudi Zavod svete Družine ter Dom upokojencev v Podsabotinu. Ljudem, ki jih bomo obiskali 5. januarja, bomo naknadno javili uro prihoda. Predviden pričetek koledovanja na ta dan bo ob 15.00. Za morebitne informacije lahko pokličete na telefonsko številko 329-7227151 [Damjan].

Vljudno vabljeni na

BOŽIČNI KONCERT

v petek 6. januarja ob 17. uri

*Koncert bo oblikoval gost večera **Mepz Lojze Bratuž**.*

Po končanem koncertu sledi tradicionalna tombola



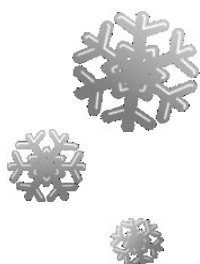
Mladinski krožek
društva "F. B. Sedej"
organizira:

BAKLADO

v SOBOTO, 24. decembra 2016.

Zbirališče bo ob 22.30 na Bukovju.

Ob prihodu na "Plac" vam bomo postregli s toplim čajem in sladico.



Mladinski Krožek
Društva "F. B. Sedej" iz Števerjana
organizira



IZLET NA SNEG na Zoncolan v nedeljo, 22. januarja 2017.



Odhod ob **6.15** iz Trga Svobode v Števerjanu z avtobusom.

Cena avtobusa: 10 €.

Skypass (dnevni): 26 €.



Celotno vsoto vpisnine lahko poravnate **do 16. januarja** pri:

- Matiji Corsi: 346-2762523, Ani Tercic: 331-8850631



SMRTI

Erminija Podversič vd. Maraž
Rodila se je 18. Maja 1921, v Mošu.
Umrla je 12. Decembra 2016, v Gorici.
Pogreb je potekal 15. Decembra v Števerjanu.

ČESTITKE

Na Valerišču je priletela štoklja in osrečila mamico Sharon Pintar in očeta Andrea Timone. Malemu Giuseppeju želimo, da bi postal velik, zdrav in pošten fant. Novonastali družinici čestitamo in želimo veliko dobrega.

DAROVI

Za Sedejev dom, darujejo:

- Namesto cvetja na grob mame Giovanne, N. N. 100,00€
- V zahvalo za srečno trgatev, N.N. 50,00€

Za orgle na Jazbinah, darujejo:

- Namesto cvetja na grob Antona Corsija, Jožka Prinčič 50,00€; družine Prinčič, Corsi in Sinicropi 100,00€; žena Štefka in sin Marko 150,00€

Za Mepz na Jazbinah, darujeta:

- Namesto cvetja na grob Antona Corsija, žena Štefka in sin Marko, 150,00€

Za cerkev na Jazbinah, darujejo:

- Namesto cvetja na grob Antona Corsija, Mirko Nicolosi, 50,00€
- Letniki 1941, 75,00€

Za cerkev v Števerjanu, darujejo:

- V spomin na Emila Miklus, letniki 1939, 150,00€
- N. N. 50,00€
- Letniki 1941, 75,00€
- Družina Grusovin 50,00€

Za Števerjanski Vestnik, daruje:

- Darko Dornik, 20,00€

Misijonska nedelja:

- Števerjan: 465,00€
- Jazbine-Subida 185,00€



KUHARSKI RECEPTI

SLANO KORUZNO PECIVO

Sestavine: olje za namastitev pekača, 5 jajc, 1 žlička soli, 500 ml tekočega jogurta, 100 ml olja, 270 g koruzne moke, 1 vrečka pecilnega praška, 200 g kravjega sira v slanici, 150 g vloženih rdečih paprik, 1 pest izkoščičenih zelenih oliv.

Pečico segrejemo na 200 °C in globok pravokoten pekač dobro namastimo z oljem. Sir, olive in papriko zrežemo na manjše koščke. V skledo ubijemo jajca, jih posolimo in dobro razžvrkljamo. Dodamo jogurt in olje, dobro premešamo. V mešanico mokrih sestavin vmešamo koruzno moko in pecilni prašek, nato pa še sir, olive in papriko. Pripravljeno zmes vlijemo v namaščen pekač, ki ga rahlo potresemo, da se zmes enakomerno razporedi po njem in na vrhu lepo pogladi. Pecivo pečemo v ogreti pečici 40 minut. Pečeno je, ko se po vrhu lepo zlato rjavo zapeče.

Pečeno pecivo ohladimo, narežemo na velike kose in postrežemo.

SNEŽNE KEPE

Sestavine: 6 beljakov, sok ene rezine limone, 80 g sladkorja, 1 l polnomastnega mleka, 1 žlička vanilijeve esence, 10 rumenjakov, 80 g sladkorja, 100 g sladkorja, malo vrele vode.

Najprej stepemo beljake in limonin sok. Na polovici začnemo postopoma dodajati sladkor. Beljake stepamo tako dolgo, da dobimo lepo konico na koncu metlice.

Nato naredimo vanilijevo kremo. Liter mleka vlijemo v lonec in dodamo žličko dobre vanilijeve esence. Zavremo in v mleko začnemo dodajati stepene beljake. Zajemamo jih z zlico, potopljeno v vročo vodo. Snežne kepe se morajo kuhati samo na pari, da meringe ne razpadejo. Lonec pokrijemo s pokrovko in pustimo, da se kepe počasi kuhajo 7 do 10 minut. Nato jih s penovko poberemo iz lonca in damo sušiti na peki papir.

Rumenjake in sladkor penasto vmešamo in postopoma dodajamo vroče vanilijevo mleko, v katerem smo skuhalo snežne kepe. Vrnemo se na štedilnik, na srednjo temperaturo, dokler se krema ne začne "debeliti". Kremo ohladimo, nato pa v ohlajeno vanilijevo kremo dodajamo beljakove kepe in vse skupaj postavimo nazaj v hkadilnik. Zadnji korak pri pripravi sladice je karamelna krema. 100 g sladkorja zmešamo z malo vrele vode. Na srednjem ognju kuhamo tako dolgo, dokler ne dobimo temnega karamela.

Beljakove kepe in vanilijevo kremo serviramo na krožnikih. Prelijemo s karamelom in pripravljeno sladico postrežemo.

BOŽIČNI ČOKOLADNI OREŠČKI

Sestavine: maslo za namastitev pekača, 140 g sladkorja, 1 ščepec soli, 140 g mandljevega masla, 4 jajca, 160 ml mleka, 100 ml olja, 185 g moke, 65 g kakava v prahu, 1 žlička pecilnega praška, 75 g grobo sesekljanih lešnikov, 75 g grobo sesekljanih mandljev, 50 g grobo sesekljanih orehov, 100 g na koščke narezane čokolade, čokoladni oblivi.

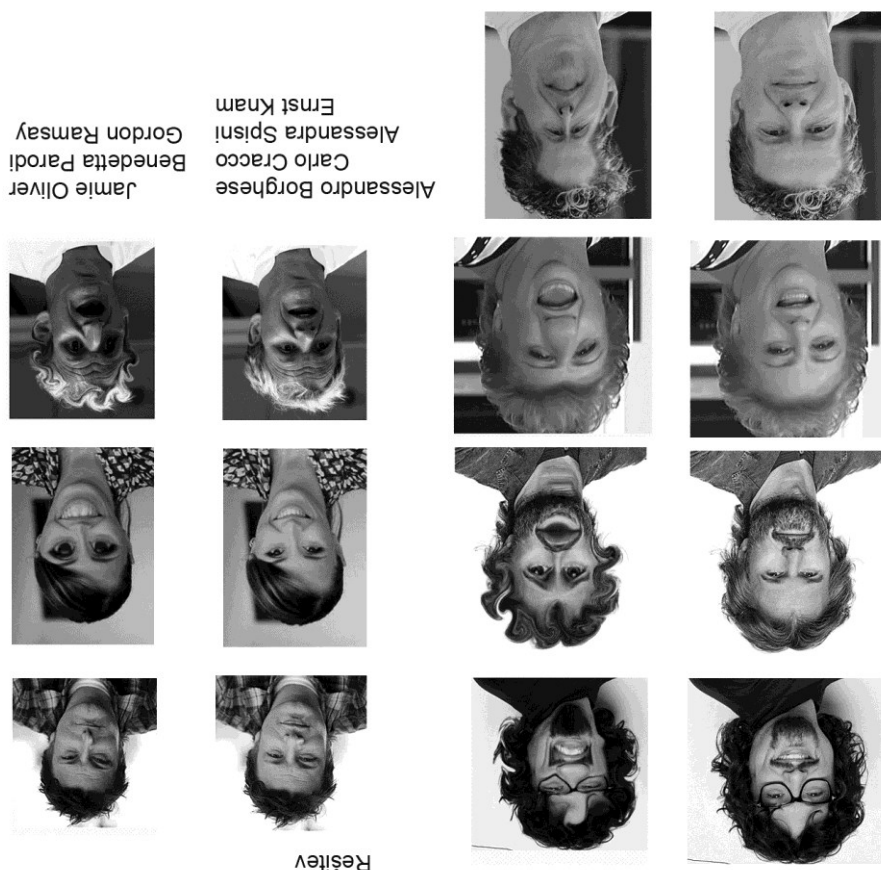


Pečico segrejemo na 170 °C in podolgovat kovinski pekač za biskvit namastimo z maslom. V skledi zmešamo moko, kakav in pecilni prašek.

V večji skledi zmešamo sladkor, sol in mandljevo maslo. Ko zmes postane gladka, vanjo vmešamo jajca enega za drugim. V jajčno zmes v tankem curku vmešamo mleko in olje. Na zmes nato presejemo mešanico suhih sestavin ter vse skupaj na nizki hitrosti dobro premešamo, da dobimo enotno testo. Na koncu dodamo še sesekljane oreščke in čokoladne koščke.

Namaščen pekač napolnimo s pripravljenim testom. Enakomerno ga razporedimo po pekaču in po vrhu lepo pogladimo. Kolač pečemo v ogreti pečici 50 do 60 minut. Pečen kolač vzamemo iz pečice in ga pustimo tako 10 minut, da se ohladi. Pred serviranjem ga po želji prelijemo s čokoladnim oblivom.

REŠITEV





Nekateri znani chef so zelo presenečeni,
ker so videli koliko dela jih čaka med
temi božičnimi prazniki
Kdo so ti?

